

CHIA SẺ NỘI DUNG HỌC TẬP

ĐỀ TÀI 588

VIỆC LÀ THIỆN KHÔNG SAI NHƯNG TÂM KHÔNG THIỆN

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00' sáng thứ Hai ngày 19/07/2021.

“Việc là thiện, không sai, nhưng tâm không thiện”. Thầy Thái Lễ Húc nói: **“Thành ý chánh tâm”**, không chánh tâm thì thành ý chỉ là để thực hiện mưu đồ, bá đồ của mình, cho nên thực sự không tốt.

- **THÂN:** Thân làm việc tốt
- **KHẨU:** Miệng nói điều tốt
- **Ý:** Tâm nghĩ điều tốt

Trong 3 phương diện này, nếu thân làm việc thiện, miệng nói lời thiện nhưng tâm không nghĩ thiện thì vẫn là không tốt, không đạt yêu cầu của nhà Phật. chúng ta phải đặc biệt chú ý! Làm việc thiện nhưng vẫn phải tuân theo quy chuẩn, phép tắc thì cái thiện mới viên mãn.

Nhiều người nghĩ rằng họ làm việc thiện nhưng thật ra không phải vậy. Họ không phải vì chúng sanh đau khổ mà làm. Nhỏ thì họ vì mục đích trục lợi cá nhân mà làm, lớn thì có những tổ chức lớn trên danh nghĩa là làm việc thiện nhưng thực chất họ có những mục đích trục lợi lớn. Trước đây có nhiều đoàn từ thiện nổi tiếng trong và ngoài nước. Đến khi họ vỡ nợ thì nợ của họ nhiều nhất, lớn nhất. Hóa ra họ làm từ thiện để xây dựng tên tuổi của họ, không biết người được lợi thì được bao nhiêu nhưng người bị hại thì số lượng rất lớn.

Hòa Thượng nhắc: **“Phải có 4 tốt: Làm người tốt, nói lời tốt, làm việc tốt, tâm nghĩ tốt. Trong đó “tâm tốt” là quan trọng nhất”**. Tâm là cội nguồn của thiện và ác. Nhà Phật nói: **“Nhất thiết pháp từ tâm tướng sanh”**. Tất cả các pháp đều từ tâm sinh ra. Nếu tâm tốt thì tất cả mọi khởi tâm động niệm, đối nhân xử thế tiếp vật, hành vi tạo tác đều là thiện, đều là tốt. Nếu tâm bất thiện thì tất cả mọi khởi tâm động niệm, đối nhân xử thế tiếp vật, hành vi tạo tác đều bất thiện, đều là giả. Nếu tâm bất thiện thì mỗi niệm đều nghĩ đến mình, nghĩ đến lợi ích của chính mình. Hòa Thượng nói: **“Tướng mạo của chúng ta, đời sống của chúng ta, hành vi tạo tác của chúng ta đều từ tâm tướng sanh”**.

Đến tuổi này, khi biết được những việc kinh thiên động địa, Thầy thấy tâm tham mưu lợi của con người ta ác đến mức **“cùng hung cực ác”**, họ bất chấp mọi thủ đoạn để kiếm lợi. Kinh khủng nhất là nơi nào có nguồn lợi thì họ tạo bè, kết cánh để được hưởng thụ, ở nhà to, đi xe xịn, ăn uống hàng ngày phung phí. Họ không biết rằng đó là tạo tội, hưởng thụ nguồn tiền không lương thiện, tiền của quốc gia, hại người lợi mình thì ngay trong

đòi hiện tại, họ sẽ phải trả nợ, nhận quả báo. Trong và ngoài nước, họ phá đến mức thanh bại danh liệt, khiến Tổ tiên không dám ngẩng đầu. Gần đây, có những vụ án li kỳ tưởng chừng chỉ trong phim mới có. Nguồn cội đều từ nơi tâm.

Hôm qua Thầy nói chuyện với một người chuyên tạo ác, chuyên làm việc bất thiện. Người này muốn quay đầu, muốn gặp Thầy để nhờ Thầy dạy bảo. Thầy nói chuyện và cảm nhận thấy người này thật sự hồi tâm quay đầu. **“Tiên nhập vi chủ”**. Từ nhỏ, họ lớn lên đã không được dạy bảo, sống xung quanh những người tự tư tự lợi cho nên tâm tham phát khởi và phát triển. Thầy nói với người này rằng: **“Nhân phi Thánh Hiền, thực năng vô quá”, “người không phải Thánh Hiền, không ai không có lỗi. Có lỗi mà biết sửa thì không gì tốt bằng!”**.

Người xưa có câu: **“Lãng tử hồi đầu vàng không đổi”**. Chúng ta đừng tưởng chúng ta đã hồi đầu. Nhà Phật có từ **“sám hối”**, hối cải, sửa đổi, tuyệt đối không tái phạm mới gọi là sám hối. Chúng ta tạo tội, rồi sám hối, rồi tạo tội, rồi sám hối. Như vậy không phải là sám hối, không phải là thật hồi đầu. Người chân thật hồi đầu thì tự tại an vui, không còn phiền não, trong tâm không còn thị phi nhân ngã, không còn tự tư tự lợi, không còn năm dục sáu trần, không còn danh vọng lợi dưỡng cho nên rất an vui.

Khi thấy một người quay đầu, chúng ta nghĩ ngay đến việc họ không được tiếp nhận giáo dục tốt, chúng ta cần cho họ giáo dục tốt để họ trở thành người tốt. Người xưa nói: **“Người tốt do dạy mà ra, Thánh Hiền do dạy mà ra”**. Chúng ta không dạy họ trở thành người tốt thì họ trở thành người xấu.

Trước đây, Thầy cũng mong cầu danh lợi, tập tành hưởng thụ, bị ảnh hưởng theo môi trường làm việc. May mắn Thầy tiếp cận được giáo dục tốt, tìm cách xa dần cái xấu, nhưng cũng không biết bao nhiêu lần bị cám dỗ. Sau đó Thầy tuyệt giao với cám dỗ, ngày ngày tiếp cận giáo huấn của Phật Bồ Tát, tiếp cận giáo huấn của Thánh Hiền, tiếp cận giáo huấn của người xưa để không bị cám dỗ thế gian lôi kéo.

Hòa Thượng nói: **“Con người tâm bất thiện, mỗi niệm đều nghĩ vì mình, mỗi niệm đều tư tâm, luôn nghĩ đến ta. Như vậy là ô nhiễm”**. Nghĩ về ta thì không còn chỗ trống cho người. Ai ai cũng nghĩ đến ta thì trở thành cạnh tranh, cạnh tranh tạo thành xung đột, trở thành đấu tranh, đấu tranh tạo thành chiến tranh.

Hòa Thượng dạy: **“Khởi tâm động niệm của chúng ta đều vì mọi người, mọi người có phước nên họ không có chướng ngại. Nếu chúng ta làm việc thành ý chánh tâm, đã dốc hết sức mình rồi mà sự việc không thành công thì đây là do họ không có phước”**.

Nhà Phật có từ **“vô ngã”**, không có **“ta”**, quên mình vì người, không còn phiền não. Vì có **“ta”**, có **“tôi”** nên mới có **“tôi buồn quá”, “tôi đau khổ”** quá.

- **Không có “ta” thì không có tự tư tự lợi.**
- **Không có “ta” thì không có danh vọng lợi dưỡng.**
- **Không có “ta” thì không có năm dục sáu trần.**
- **Không có “ta” thì không có tham sân si mạn.**

Rất khó để cái “*ta*” biến mất. Cho nên chúng ta chuyển đổi, tán nhỏ cái “*ta*”, gia đình của ta, con của ta, cơ quan của ta, Hệ thống của ta, Tổ quốc của ta, trái đất của ta... Chúng ta dần dần hóa nhập cái “*ta*” nhỏ, hòa vào cái “*ta*” lớn, như vậy sẽ đỡ phiền phức. Điều này thì chúng ta làm được. Phật Bồ Tát hóa nhập cái “*ta*” tận hư không pháp giới, vô cùng vô tận không bờ mé.

Hòa Thượng nói: “*Họ làm nhiều việc tốt nhưng không chuyển đổi được hoàn cảnh đời sống của mình bởi vì việc làm thiện của họ không sai, lời nói, ngôn ngữ của họ đều là thiện, nhưng tâm của họ không thiện*”. Chỗ này rất nhiều người không để ý. Trong tâm không tốt, mang hình bóng của tự tư tự lợi, danh vọng lợi dưỡng.

Có những vụ án chỉ vì bị mất mặt mà họ giết người. Thế mới biết tâm của con người kinh khủng thế nào! Trong “*Kinh Hoa Nghiêm*”, Phật nói: “*Chúng sanh thời Mạt Pháp bất kính Tam Bảo, bất hiếu Cha Mẹ, chuyên tạo ác nghiệp*”. Đối với Quốc gia dân tộc, trong tâm của họ chỉ muốn dùng tất cả mọi thủ đoạn để trục lợi. Muốn có lợi thì phải có danh vọng địa vị. Từ ý niệm bất thiện, từ tâm bất thiện mà tạo thành việc bất thiện.

Có nhiều người làm việc thiện nhưng không chuyển được hoàn cảnh sống của mình. Trong “*Báo ứng hiện đời*”, có một ông trưởng giả làm rất nhiều việc thiện, bố thí dân nghèo, bắc cầu làm đường, bổng dựng ông chết rất nhanh. Người ta ca thán: “*Tại sao Diêm Vương, thần chết ganh tị với người thiện, không để cho ông ấy sống?*”. Sau khi điều tra, tìm hiểu thì họ mới biết rằng trước đó, ông ấy cùng hung cực ác, là một quan tham, kiếm tiền bất thiện. Sau khi giác ngộ, vì sợ hãi nhân quả nên ông chuyển nhà và bắt đầu làm những việc thiện.

Người tốt hay chết yểu, khiến cho người thế gian nói rằng: “*Dùng nên tốt quá, vì tốt quá chết sớm, nên ác ác một chút để sống lâu!*”. Thật ra không phải như vậy. Người thế gian nhìn thấy họ làm việc tốt, nhưng không nhìn thấy tâm của họ bất thiện, cho nên họ không thể thay đổi hoàn cảnh sống.

Nhà Phật nói: “*Khi người đến cúng dường, chúng ta phải hỏi đây có phải là tiền lao động lương thiện không? Có phải là tiền từ Chánh Nghiệp hay không? Có phải là tiền từ nơi bất thiện hay không?*”. Trước đây có mấy người đến nói với Thầy xây chùa, làm việc thiện. Thầy cảnh báo luôn, yêu cầu họ dừng lại vì Thầy biết chắc nguồn tiền đó của họ không phải là thiện.

Phật dạy:

- **Bố thí tiền tài thì được tiền tài.**
- **Bố thí năng lực thì được thông minh trí tuệ.**
- **Bố thí vô úy thì được khỏe mạnh sống lâu.**

Nhưng chúng ta dùng tâm gì để làm? Chúng ta có làm với tâm chân thành không? Nếu chúng ta làm với tâm dối chác thì cũng có phước báo nhưng không được bao nhiêu. Họ nghĩ rằng “*kinh doanh*” trong nhà Phật rất giàu, họ dùng tâm không tốt, một vốn mười lời, đó là trục lợi. Nếu thật tâm mà làm thì lợi ích vô cùng lớn.

Hòa Thượng nói: ***“Họ làm thiện, làm việc tốt nhưng không chuyển đổi được hoàn cảnh. Họ làm việc tốt vì danh, vì lợi. Cho dù họ đang làm việc thiện mà tâm của họ không thanh tịnh, không lìa khỏi thâm sân si thì việc thiện họ làm ra dù có phước báo nhưng chỉ là phước báo hữu lậu trong Lục Đạo Tam Giới, không thoát khỏi sáu cõi luân hồi. Tâm địa thanh tịnh, tâm thiện, ý niệm thiện, ngôn ngữ thiện, hành động tạo tác đều là thiện thì mới là chân thiện”***.

Tam giới là: Dục Giới, Sắc Giới, Vô Sắc Giới.

Lục Đạo là: Trời, Người, A Tu La, Địa Ngục, Ngạ Quỷ, Súc Sinh.

Hòa Thượng nói: ***“Chư Phật Bồ Tát, Tổ sư Đại đức dạy chúng ta đoạn ác tu thiện, tất cả tạo tác đều là thiện thì mới gọi là chân thiện. Chân thiện mới chân thật chuyển đổi được hoàn cảnh sống. Đây là tiêu chuẩn của Thế Giới Tây Phương Cực Lạc. Muốn trở thành công dân của Thế Giới Tây Phương Cực Lạc thì phải có đầy đủ những tiêu chuẩn này”***.

Làm mà chưa đạt tiêu chuẩn thì biết tại sao chúng ta không chuyển đổi được hoàn cảnh, đời sống. Chúng ta chỉ làm cho dễ coi. Làm dễ coi thì nhiều, thật làm thì rất ít. Làm cho dễ coi không vì danh thì vì lợi, không vì lợi thì vì hưởng thụ năm dục sáu trần. Ta biết được những tiêu chuẩn này để hướng đến, làm theo, dần dần chuyển đổi, hóa nhập, mang cái ***“ta”*** nhỏ bé của mình hòa vào cái ***“ta”*** lớn lao, cái ***“ta”*** của đại chúng.

Trên Kinh, Phật nói: ***Thế Giới Tây Phương Cực Lạc là “chư Thượng Thiện Nhân câu hội nhất xứ”***. Hòa Thượng nói cho chúng ta biết: ***“Muốn đời sau trở thành công dân của Thế Giới Tây Phương Cực Lạc thì chúng ta phải đạt tiêu chuẩn của Thế giới Tây Phương Cực Lạc. “Thượng Thiện” chính là giữ tâm tốt, lời nói tốt, hành động tạo tác tốt, ý niệm tốt. Tất cả khởi tâm động niệm việc làm của chúng ta hàng ngày đều nghĩ đến lợi ích của người khác”***. Chúng ta cố gắng, dũng mãnh, cần cù siêng năng mà làm thì sẽ làm được. Tâm giải đãi, lười biếng sẽ ngăn hết mọi sự cố gắng. Nhà Phật có câu: ***“Dũng mãnh, tinh tấn”***, tinh tấn một cách dũng mãnh.

Chúng ta đối với giáo huấn trên Kinh điển có thể làm đến được 20% thì niệm Phật mới có tư cách vãng sanh.

Chúng ta làm được 20% thì đạt đến Hạ phẩm Hạ sanh.

Chúng ta làm được 30% thì đạt đến Hạ phẩm Trung sanh.

Chúng ta làm được 40% thì đạt đến Hạ phẩm Thượng sanh.

Chúng ta làm được 50% thì đạt đến Trung phẩm Hạ sanh.

Chúng ta làm được 60% thì đạt đến Trung phẩm Trung sanh.

Chúng ta làm được 70% thì đạt đến Trung phẩm Thượng sanh.

Chúng ta làm được 80% thì đạt đến Thượng phẩm Hạ sanh.

Chúng ta làm được 90% thì đạt đến Thượng phẩm Trung sanh.

Chúng ta làm được 100% thì đạt đến Thượng phẩm Thượng sanh.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy còn lộn xộn, còn nhiều sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!